

Het verhaal van Paul Hendriks

Paul Hendriks heeft op verschillende momenten in zijn leven met armoede te maken gehad. Zijn ouders begonnen ooit hun relatie met schulden, en dat is de rode draad door hun leven heen gebleven. En dat heeft ook een behoorlijke impact gehad op zijn leven.

“Mijn ouders begonnen met heel weinig geld in de jaren zestig. Ze kregen al snel een kind en onverwachts nóg een kind. En toen moesten ze van het zolderkamertje – waar ze bij hun ouders inwoonden – naar een eigen woning. Met ineens een huur die moest worden betaald. Er kwam nog iets bij: namelijk hoe mijn moeder aankeek tegen schaarste. Ze vond dat ze ergens recht op had. Zodat ze nog op hoge leeftijd, ondanks het feit dat ze twee keer failliet waren verklaard, dingen bleef kopen bij postorderbedrijven. “Dan heb ik het maar in huis”, dacht ze, zich niet realiserend dat ze 21 procent rente betaalde over het bedrag dat nog niet betaald was.”

“Ik zeg altijd dat ik ervaring heb met generatie-trauma, maar ook met generatiearmoede. En dat heeft een wisselwerking op elkaar. Mede als gevolg van mijn jeugd en mijn coping-mechanisme heb ik zelf niet altijd handige beslissingen genomen. Ik ben een KOPP-kind, een kind van ouders met psychische problemen. Ik ben onveilig gehecht en zat voornamelijk in mijn hoofd. Daardoor kon ik me niet goed verbinden aan personen, plaatsen, banen – er zijn nogal wat dingen misgegaan. Ik heb een periode in m’n leven gehad waarin ik heel vaak van de ene naar de andere relatie ging. Met als gevolg dat ik telkens opnieuw moest beginnen. En ik ging dan naar banken om een lening af te sluiten. Daardoor ontstond een patroon: ik loste oude leningen af met nieuwe leningen. Dan leende ik iets meer zodat ik geld overhield om mijn nieuwe woonplek opnieuw in te richten en nog wat geld had om van te leven. Tegelijkertijd ging ik van de ene baan naar de andere dus dat hielp niet mee.”

Paul krijgt een burn-out met psychische én lichamelijke problemen. “Stress kan zich op allerlei manieren manifesteren: bij mij schoot het in mijn gebit. Mijn gebit ging in hoog tempo achteruit, waardoor ik torenhoge tandartsrekeningen kreeg. Hierdoor moest ik weer een nieuwe lening afsluiten om die rekeningen te kunnen betalen.” In die periode haalt hij spullen bij kringloopwinkels of bij grofvuil, of gaat eten bij zijn oude studentenvereniging. “Daar kostte een driegangenmaaltijd vijf euro. En als je afwaste dan was het gratis.”

Hij wil vooral meegeven dat de onderliggende redenen voor dat gedrag niet altijd direct zichtbaar zijn. “Mensen kunnen mentale problemen hebben waardoor ze geen handige beslissingen nemen en het risico lopen in een vicieuze cirkel te raken. Er is dan iets nodig waardoor inzicht in de situatie komt, of waardoor het patroon wordt doorbroken. Zodat je uit die vicieuze cirkel kunt komen, al is het maar voor even, zodat de stress afneemt en je even weer helder kunt nadenken.”